

برقرار باد همبستگی جهانی کارگران

اول ماه مه - یازده اردیبهشت - روز همبستگی بین المللی کارگران، روزیست که کارگران سراسر جهان دستاوردهای خود را جشن می گیرند، یاد مبارزات گذشته شان را گرمی می دارند و صفوف خود را در دفاع از حقوقشان و مبارزه در راه ایجاد جهانی فارغ از ستم و بهره کشی متحدتر می سازند. با آشکار شدن تبعات دردناک جهانی شدن نئولیبرالی، با تشدید تهاجم دولتها و سرمایه داران علیه حقوق و تامین اجتماعی مزد و حقوق بگیران و با ادامه جنگ افروزیهای امپریالیستی در خاورمیانه و دیگر نقاط جهان که بیشترین لطمات آن متوجه توده های زحمتکش است، همبستگی و رزم مشترک کارگران و زحمتکشان نیز اهمیت و ضرورتی بس بیشتر یافته است. مبارزات حق طلبانه کارگران، طی سال گذشته نیز که از آرژانتین و برزیل گرفته تا کره جنوبی و روسیه ادامه داشته، بعضا توانسته است ابعاد جهانی و قاره ای خود را به نمایش بگذارد. چنان که در سالگرد لشکر کشی آمریکا و متحدانش به عراق، کارگران به همراه دیگر اقشار و نیروهای صلح طلب، تظاهرات وسیعی را در کشور های مختلف برگزار کردند و در دومین «روز اقدام» اروپائی در اوایل ماه گذشته، صدها هزارتن از کارگران و زحمتکشان آلمان، ایتالیا، فرانسه و .... در دفاع از اشتغال و حقوق اجتماعی به خیابانها آمدند.

در میهن ما ایران، کارگران در زیر سایه شوم حکومت ملایان و سرمایه داران، همچنان، از ستم و فشار افزونتری رنج می برند. کارگران ایران که همچون اکثریت عظیم مردم از حقوق مدنی و سیاسی اولیه خویش محرومند، در سال گذشته نیز فشار مضاعفی را متحمل شدند. تهاجم گسترده کارفرمایان و مدیران دولتی و خصوصی در سلب بیشتر حقوق و دستاوردهای ابتدایی مزد و حقوق بگیران، در خارج کردن بخشهای دیگری از کارگران از شمول قانون کار، در تبدیل وسیع قراردادهای استخدامی به قراردادهای موقت، در اخراج و بیکار سازی گسترده شاغلان و ....، تصویر عریان بی قانونی و بی حقوقی کارگران در حاکمیت جمهوری اسلامی را آشکار ساخت. جنایت هولناک کشتار کارگران بی دفاع مجتمع مس «خاتون آباد» کرمان در بهمن ماه گذشته، ماهیت واقعی و دشمنی شدید رژیم با زحمتکشان را بروشنی نشان داد.

به رغم همه این سرکوبگری ها و فشارها، کارگران ایران در دفاع از حق کار و اشتغال و برای کسب خواستههای عادلانه شان، دست از تلاش و پیکار نکشیده و نخواهند کشید. اعتراضات و اعتصابات کارگران پتروشیمی در اراک، آبادان، خارک و اصفهان در پائیز گذشته، نمونه روشنی از تداوم این مبارزات حق طلبانه بود. اعتصاب و اعتراض در تعداد زیادی از کارخانه های نساجی، اعتراضات واحد های «ایران خودرو» و تراکتورسازی، تجمعات اعتراضی معدنچیان در کرمان و هرمزگان، و ....، نمونه های دیگری از حرکت های اعتراضی کارگران در ارتباط با حقوق معوقه، اخراج، و انواع دیگر اجحافات و حق کشی ها از سوی مدیران و کارفرمایان بود. کارگران معترض، بویژه با تجمع در مراکز شهرها و با بستن جاده ها تلاش کردند که صدای اعتراض خود را رساتر ساخته و حمایت دیگر اقشار توده ها را جلب نمایند. این تلاشها و مبارزات یکبار دیگر نشان داد که رها شدن کارگران از زیر بار ستم و فشارهای طاقت فرسا در گرو متحد شدن صفوف و گسترش مبارزه مشترک و جمعی آنان است و مبارزه برای ایجاد تشکل های آزاد و مستقل کارگری نیز گامی اساسی و ضروری در این راه محسوب می شود. مبارزه طبقه کارگر ایران از مبارزات کارگران در دیگر جوامع جدا نیست و تقویت و گسترش آن نیز می تواند و باید از حمایت جهانی بیشتری برخوردار شود.

برقرار باد همبستگی جهانی کارگران!
سرتگون باد رژیم ملایان و سرمایه داران!
زنده باد سوسیالیسم!